Samkvæmt niðurstöðu alkóhólrannsóknar og með játningu ákærða, sem er í samræmi við önnur gögn málsins, telst sannað, að hann hafi gerst sekur um atferli það, sem honum er gefið að sök í ákæruskjali og þar er rétt heimfært til refsiákvæða.

Þykir refsing ákærða hæfilega ákveðin 15.000 króna sekt, er renni til ríkissjóðs, og komi varðhald í 18 daga í stað sektarinnar verði hún eigi greidd innan 4 vikna frá birtingu dómsins.

Svo sem krafist er í ákæruskjali og samkvæmt lagaákvæðum þeim, er þar greinir, ber að svipta ákærða ökuleyfi. Þar sem um ítrekað brot er að ræða af hálfu ákærða, ber að svipta hann ökuleyfi ævilangt frá 10. janúar 1984 að telja, en þann dag var ákærði sviptur ökuleyfi til bráðabrigða.

Loks ber að dæma ákærða til greiðslu alls sakarkostnaðar.

Dómsorð:

Ákærði, Hjörtur Óskarsson, greiði 15.000 króna sekt til ríkissjóðs innan 4 vikna frá uppkvaðningu dómsins, en sæti ella varðhaldi í 18 daga.

Ákærði er sviptur ökuleyfi ævilangt frá 10. janúar 1984.

Ákærði greiði allan sakarkostnað.

Föstudaginn 21. desember 1984.

Nr. 87/1984. **Yngvi R. Loftsson og Hrefna Jakobsdóttir** (Haraldur Blöndal hrl.) gegn **Útgerðarfélagi Akureyringa h/f** (Gunnar Sólnes hrl.) **og Elíasi Elíassyni, skiptaráðanda á Akureyri, f.h. þrotabús Hafnarbúðarinnar h/f** (Enginn)

Fjárnámsgerð. 20. gr. laga nr. 20/1923.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Magnús Þ. Torfason, Guðmundur Jónsson og Halldór Þorbjörnsson.

Áfrýjendur hafa skotið málinu til Hæstaréttar með stefnu 9. maí 1984, að fengnu áfrýjunarleyfi samkvæmt 2. mgr. 20. gr. laga nr. 75/1973 hinn 13. apríl 1984. Þeir krefjast þess, „að hin áfrýjaða fjárnámsgerð verði úr gildi felld og stefnda Útgerðarfélag Akureyringa h/f verði dæmt til að að greiða áfrýjendum málskostnað fyrir Hæstarétti."

Stefndi Útgerðarfélag Akureyringa h/f krefst staðfestingar hinnar áfrýjuðu fjárnámsgerðar og málskostnaðar fyrir Hæstarétti úr hendi áfrýjenda.

Af hálfu stefnda Elíasar Elíassonar, skiptaráðanda á Akureyri, f.h. þrotabús Hafnarbúðarinnar h/f, hefur ekki verið sótt þing fyrir Hæstarétti og engar kröfur gerðar.

Með stefnu, dags. 17. maí 1983 höfðaði stefndi Útgerðarfélag Akureyringa h/f mál á hendur Yngva R. Loftssyni f.h. Hafnarbúðarinnar h/f á Akureyri til greiðslu skuldar að fjárhæð 11.390.00 krónur með 4.5% mánaðarvöxtum frá 15. febrúar 1982 til 21. apríl s.á. með 4% mánaðarvöxtum frá þeim degi til 1. nóvember 1982, en með 5% mánaðarvöxtum frá þeim degi til greiðsludags, svo og til greiðslu málskostnaðar. Málið var rekið sem áskorunarmál samkvæmt lögum nr. 97/1978. Voru stefnukröfurnar, þar á meðal 4.070.00 krónur í málskostnað, gerðar aðfararhæfar með áritun á stefnuna 26. maí 1983.

Með bréfi 7. júlí 1983 til bæjarfógetans á Akureyri krafðist Árni Pálsson héraðsdómslögmaður þess, að gert yrði fjárnám hjá Hafnarbúðinni h/f til tryggingar dómskuldinni ásamt kostnaði við gerðina og eftirfarandi uppboð, ef til kæmi.

Oddur Ólason, fulltrúi bæjarfógeta, tók fjárnámsbeiðnina fyrir í fógetarétti Akureyrar 19. júlí 1983 í skrifstofu bæjarfógetaembættisins í Hafnarstræti 107. Er skráð í fógetabók:

„Gerðarþoli er ekki viðstaddur, en fyrir hann mætir Guðmundur Stefánsson, verslunarstjóri, sem starfar hér.

Áminntur um sannsögli kveðst mætti ekki geta greitt. Gætt er leiðbeiningarskyldu.

Mætti samþykkir fyrirtekt gerðarinnar hér.

Samkv. kröfu umboðsmanns gerðarbeiðanda og ábendingu mætts lýsti fógeti yfir fjárnámi í eign gerðarþola, fasteigninni að Grænumýri 20, eign Yngva R. Loftssonar. Fallið er frá virðingu.

Fógeti skýrði þýðingu gerðarinnar og brýndi fyrir mættum að skýra gerðarþola frá fjárnáminu.

Upplesið, játað rétt bókað.

Gerðinni, sem að nokkru reyndist árangurslaus, lokið."

Dómsígildinu 26. maí 1983 er ekki áfrýjað til Hæstaréttar, heldur framangreindri fjárnámsgerð.

Hafnarbúðin h/f var tekin til gjaldþrotaskipta með úrskurði skiptaráðanda 16. mars 1984.

Fyrir Hæstarétt hafa verið lögð ýmis ný gögn, og vitnamál var háð á bæjarþingi Akureyrar 28. nóvember sl. vegna hæstaréttarmáls þessa. Gáfu þá skýrslur annar áfrýjenda málsins Yngvi R. Loftsson, svo og Guðmundur Stefánsson, sá er mætt hafði við fjárnámsgerðina, en hann var hluthafi og stjórnarmaður í Hafnarbúðinni h/f

Áfrýjendur, sem eru í hjúskap, reisa kröfur sínar um, að hin áfrýjaða fjárnámsgerð verði felld úr gildi á því, að húseignin Grænamýri 20 sé eign þeirra samkvæmt eignarheimild þinglýstri á nafn áfrýjandans Yngva. Hafi ekki mátt gera fjárnám í henni til fullnustu dómi á hendur Hafnarbúðinni h/f, svo sem gert var. Er því mótmælt, að Guðmundur Stefánsson hafi vísað á eign þessa til fjárnáms með samþykki og að beiðni áfrýjandans Yngva, svo sem haldið er fram af hálfu stefnda Útgerðarfélags Akureyringa h/f.

Umboðsmaður stefnda hér fyrir dómi hefur staðhæft, að nokkru áður en hin áfrýjaða fjárnámsgerð fór fram, hafi áfrýjandinn Yngvi R. Loftsson beðið um, að fjárnámið yrði gert í Grænumýri 20, þar sem ekki hafi verið um aðrar eignir Hafnarbúðarinnar h/f að ræða en vörubirgðir hennar og ef fjárnám hefði verið gert í þeim, hefði það haft í för með sér lokun verslunarinnar.

Áfrýjandinn Yngvi var stjórnarformaður og aðalhluthafi í Hafnarbúðinni h/f. Hann hefur viðurkennt, að fasteignin Grænamýri 20 hafi verið notuð til tryggingar skuldum Hafnarbúðarinnar h/f í vissum tilvikum fyrri hluta ársins 1983. Að því hafa verið leiddar líkur, m.a. með skýrslu Guðmundar Stefánssonar í áðurgreindu vitnamáli, að á þeim tíma, er fjárnámið var gert, hafi Hafnarbúðin h/f ekki átt eignir, sem unnt hafi verið að vísa á til fjárnáms, aðrar en vörubirgðir verslunarinnar, svo sem stefndi hefur staðhæft. Það er og fram komið, að eftir að hið áfrýjaða fjárnám var gert, eða hinn 19. október 1983, veitti stefndi Útgerðarfélag Akureyringa h/f

áfrýjandanum Yngva leyfi að beiðni hans til að setja húseignina Grænumýri 20 að veði fyrir láni frá Stofnlánasjóði matvörukaupmanna með veðrétti, er gengi fyrir fjárnámi stefnda. Gerði Yngvi þá engan fyrirvara um, að hann teldi sig óbundinn af fjárnáminu, en lét þinglýsa veðleyfinu 21. október 1983.

Í skýrslu þeirri, er Guðmundur Stefánsson gaf í áðurgreindu vitnamáli, synjaði hann að vísu fyrir, að hann hefði mætt við fjárnámið að beiðni áfrýjandans Yngva eða hann beðið sig að benda á Grænumýri 20 til fjárnáms, og er þetta ekki sannað gegn andmælum áfrýjanda. Athafnir áfrýjandans Yngva, þær sem að framan eru greindar, verður þó að telja fela í sér slíka viðurkenningu hans á því, að fjárnámið hafi mátt gera í margnefndri eign hans, Grænumýri 20, að hann geti ekki fengið því hrundið með áfrýjun, eftir að eignir Hafnarbúðarinnar h/f höfðu verið teknar til gjaldþrotaskipta að löngu liðnum hinum almenna áfrýjunarfresti.

Kröfugerð áfrýjenda er enn fremur studd þeim rökum, að Grænamýri 20 hafi verið „hjúskapareign áfrýjenda." Geti stefndi því engan rétt byggt á fjárnáminu í Grænumýri 20, þar sem samþykkis áfrýjandans Hrefnu hafi ekki verið leitað, svo sem nauðsynlegt hefði verið vegna ákvæða 20. gr. laga nr. 20/1923 um réttindi og skyldur hjóna. En þegar af þeirri ástæðu, að ætla verður af gögnum máls og málflutningi, að Grænamýri 20 hafi verið hjúskapareign áfrýjandans Yngva og hvorki hafi fjölskyldan búið á eigninni né heldur geti eignin talist hafa verið notuð til atvinnurekstrar beggja hjónanna eða áfrýjandans Hrefnu, þótt hún væri leigð út, sbr. áðurnefnda 20. gr., verður fjárnáminu ekki hrundið af þessari ástæðu.

Samkvæmt þessu verður hin áfrýjaða fjárnámsgerð staðfest.

Eftir atvikum þykir rétt, að málskostnaður fyrir Hæstarétti falli niður.

Dómsorð:

Hin áfrýjaða fjárnámsgerð er staðfest.

Málskostnaður fyrir Hæstarétti fellur niður.